

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg forstår, at fru Pernille Blach Hansen anser det for at være noget bras. Men jeg vil nu alligevel spørge: Er det ikke sådan, at de 235 virksomheder, der er udvalgt til nu at ligge i staten, er de virksomheder, som er de største, de vanskeligste og dem, som det kræver stor kompetence inden for en række områder at forvalte?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu ved jeg ikke, om hr. Wedell-Neergaard har læst mindretalsudtalelsen fra bl.a. Danmarks Naturfredningsforening i forbindelse med myndighedsudvalget. Men der er i hvert fald ikke for mig nogen tvivl om, at når man læser den beskrivelse af, hvordan forløbet har været i det udvalg, har det ikke været et tilfredsstillende grundlag at træffe så store beslutninger på. Også der har arbejdet båret præg af, at det skulle gå utrolig stærkt, og at det var en bunden opgave, man fik udstukket af regeringen. Præcis derfor ligger der de indsigelser.

I de indstillinger, der ligger fra Miljøministeriets side tidligere i processen i forbindelse med strukturreformen, anbefaler man jo netop ikke det snit. Tværtimod var det et af de steder, hvor man mente, at der var en væsentlig rolle at spille for regionerne.

Så jeg undrer mig meget over, at man er endt, hvor man er endt. Det kan i hvert fald ikke have været fagligt begrundet, og det kan ikke have været med udgangspunkt i de der virksomheder.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

Fra Dansk Folkepartis side skal der ikke herske nogen tvivl om, at vi selvfølgelig er glade for, at vi nu er kommet så langt, som vi er. Vi kan også, når vi taler om spildevandsudledning, som det blev nævnt her, konstatere, at det altså er noget lovgivning, som allerede fungerer i dag, og nogle krav, der skal overholdes. Så kan man diskutere, om den ene eller den anden skal holde tilsyn med de her ting, og der mener vi helt klart, at det kan kommunerne godt gøre.

Når vi kommer til de store virksomheder og de andre steder, er det vigtigt, at vi får den her strømning. Når vi har en borger, der vil klage over et eller andet, så ved han, hvor han skal gå

hen. Så bliver han ikke sendt rundt i systemet som en kastebold.

Det gælder selvfølgelig også, når vi taler om de store virksomheder, som skal miljøgodkendes. Derfor har vi konstateret, at det ville være godt, at vi sender de allerstørste virksomheder til staten, i stedet for, som vi kender virksomhedsstrukturen i dag, at man får en uensartet behandling, fordi man ligger ude i forskellige kommuner. Derfor er det meget fornuftigt fuldstændig at lægge dem over til staten. Er man så uenig i nogle af de afgørelser, der måtte komme i kommunerne med de mindre virksomheder, er der jo mulighed for at få fat i call in-bestemmelsen, og det vil så blive håndteret på den måde.

Så det er helt klart, at med de tiltag, der er iværksat med dette lovforslag, er der givet en bedre klageadgang, som jeg i hvert fald synes giver en god mulighed, hvis man føler, at man ikke bliver tilgodeset.

Men det, vi hører i dag, er bare surhed over, at man ikke er med i kommunalreformen. Der er egentlig ikke nogen rigtige argumenter for at stemme imod.

Vi kan tage det om støj. Motorbaner må larme 45 dB, men vejstøjen er op til 50 dB. Hvordan hænger det sammen? Det er bare et område, hvor man kan spørge: Er der nogen ræson i det her? Kunne det ikke ligge ude i kommunerne, hvor man kan træffe afgørelser lidt nærmere på dem, der er involveret i de sager?

Jeg synes, der er meget ræson i, at man lægger det ud til kommunerne, og hvis de så føler, at de ikke kan løfte opgaven selv, fordi de ikke har de rigtige folk, eller der er for få folk, hvis alle kommuner skulle ansætte én, som det blev nævnt, så kan de forskellige kommuner jo gå ind i et tværfagligt samarbejde, så de faktisk fungerer som det, som vi kender fra amterne i dag, hvis de synes, at det er den rigtige model. Men her er der altså frit valg på alle hylder, og det er op til den kommunalbestyrelse, man nu vælger – bl.a. til november måned – at sammensætte, hvordan den ønsker, at der skal samarbejdes med de forskellige kommuner.

Men i Dansk Folkeparti, det skal der ikke herske nogen tvivl om, har vi tillid til, at kommunerne kan løfte de her opgaver. Vi har tillid til, at det spor, som vi har lagt, nemlig at vi skal have to niveauer, kommunen og staten, er det rigtige snit, som vi gerne vil forsvare, og som vi står fuldstændig fast på og har kæmpet for i lang tid. Nu ser det ud til at lykkes, og det synes vi selvfølgelig er utrolig godt.